

*Сержанов В., к. е. н., доцент
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
м. Ужгород, Україна*

*Костьов'ят Г., викладач
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
м. Ужгород, Україна*

КОНЦЕПЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ

Згідно з концепцією електронного урядування вся система органів публічної влади функціонує як єдина сервісна організація, призначена для надання послуг населенню. Яка супроводжує за собою відкритою, прозорою та доступною для громадян, перед усім якості надання послуг за допомогою Інтернет. Проте, концепція передбачає формування в країні до 2020 р. ефективної системи електронного урядування, спрямованого на задоволення інтересів та потреб фізичних і юридичних осіб, за такими ключовими напрямками, як модернізація публічних послуг та розвиток взаємодії влади, громадян та бізнесу за допомогою ІКТ; модернізація державного управління за допомогою ІКТ, управління розвитком електронного урядування[3].

Е-урядування можна визначити як комплексну систему взаємодії державних та муніципальних структур з бізнес-структурами та організаціями громадянського суспільства за допомогою ІКТ[1, с.3]

Проблемою для українського суспільства є те, що державні органи демонструють досить формальне розуміння важливості розбудови інформаційного суспільства в Україні. Українська еліта (науковці, діячі культури, освітяни, управлінці) усвідомлює необхідність трансформації суспільної моделі задля наближення її до вимог інформаційного суспільства, але державні службовці не завжди готові виконувати свої функціональні зобов'язання ефективно. Звісно, є чимало чиновників (здебільшого середньої ланки), які розуміють необхідність запровадження інформаційних технологій у державному управлінні, проте вони не зможуть запровадити серйозні зрушення в цій сфері[2].

Серед вже реально реалізованих проектів із запровадженням е-урядування в Україні можемо виділити наступні:

- ✓ створено платформу «Prozogo» - для онлайн державних закупівель;
- ✓ портал «IGov.ua» - в онлайн-режимі користуватися державними послугами і громадянам, і бізнесом;

- ✓ створено веб-ресурси для міністерств, відомств, агенцій для спостережень за виконаних дій про їх діяльність, звіти;
- ✓ створено та запроваджено веб-ресурсе-ID (електронні паспорти) також підтримка цифрових 17 підписів, онлайн оплата послуг, передача даних тощо.

Незважаючи на існування втілених в Україні окремих елементів електронного урядування, ефективно діючої концепції й досі не існує. Така концепція повинна бути зумовлена виконанням інформаційної функції, визначати загальний зміст і мету системи е-урядування, пріоритетні напрями її розвитку та засоби реалізації. Проблемою є відсутність довіри до електронного середовища як з боку суб'єктів надання адміністративних послуг, так і з боку суб'єктів звернення, відсутність сформованого бачення щодо створення єдиної інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, що забезпечує надання електронних послуг на основі єдиних принципів, правил а також захисті бази даних інформації.

Можна відзначити, що для е-урядування необхідним є спрощення та популяризація серед громадян шляхом інформаційного навчання як потенційних користувачів та застосування маркетингових стратегій просування. Важливо правильно застосувати бізнес-процеси між державними органами за допомогою впровадження єдиної системи електронного документообігу або за допомогою інтеграції систем між собою тощо.

Список використаної літератури

1. Квітка С. А., Соколовська О.О. Електронне урядування як інноваційний механізм взаємодії влади, бізнесу та громадянського суспільства: зарубіжний досвід та передумови розвитку в Україні. Аспекти публічного управління. 2015 № 9 (23). С. 26-34
2. Поліщук, В. Лур'є. Електронне урядування в Україні: проблеми та перспективи. [Електронний ресурс] - Режим доступу: fil.nlu.edu.ua/article/download/90554/86457
3. Проблемні питання розвитку електронного урядування в Україні. [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/elektron_vriaduv-26faf.pdf